

ת"פ 42820/11 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 11-11-42820 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
פלוני
הנאשמים

זהר דין

ביום 28.3.11 נעצר הנאשם והובא לפני שופט ביחס שאיים על מי שהיתה אז זוגתו (להלן - המטלוננט) שיהרגו אותה כי סירבה להינשא לו, ואף חנק אותה ואיים לזרוק אותה מחלון הדירה בה שבו השניים. למטלוננט נגרמו סימני חבלה בצווארה ובסוף של דבר הצליפה, לאחר מאבק עם הנאשם, להימלט מהדירה ללא נעליה.

ברקע הדברים, ככל הנראה, העודדה שהנתשם הביא את המטלוננט מאריתריה לישראל על מנת שיינשאו, שילם כסף עבור הגעתה, אך בישראל המטלוננט סירבה לקיים יחסי אישות עם הנאשם ואף סירבה להתחtan עמו.

כנגד הנאשם (از - חשוד) הוגשה הצהרת תובע והתבקש מעצרו אך הוא שוחרר ביום 11.3.30.

השתלשלות העניינים:

ביום 11.11.23 הגיעו המאשימה כתוב אישום נגד הנאשם ובו עיקרי הדברים שנרשמו לעיל, בעבורות של איומים ותקיפה הגרמת חבלה של ממש.

דיון ראשון נקבע לתיק ביום 12.2.28 בפני כב' השופט א' בן-דור, בדיון שלאחריו מונה לנאם סנגור, ובדיון ביום 8.5.12, עת היה הנאשם מיוצג ע"י עו"ד גילי יאסו אלעזר, וב証言 מתרגם לאנגלית, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בכתב אישום מתיוקן שהוגש לבית המשפט, והורשע בעבירות הר"מ. באותו דיון, הזמן גם תסתיים שירות מבחן עבור הנאשם.

היות שהתספיר לא הוגש, בדין מיום 10.10.20, בו נכחו גם הנאשם, סגנו ו譯 מתרגם לשפה הטיגרית, נדחה הדיון ליום 27.2.13, אלא שלדין זה לא הגיע הנאשם וסגנו והודיע בבית המשפט כי "ה הנאשם ניתק כל קשר עימנו ועם שירות המבחן" וביקש לשחרר את הסנ"צ מি�צגנו.

נגד הנאשם יצא צו הבאה והדין נדחה.

בדין מיום 9.4.13 לא התיעצב הנאשם ואף לא הסגנו, צו הבאה חדש והדין נדחה שוב, ובדין מיום 28.5.13 הותלה התקיק והוא יצא צו מעצר כללי נגד הנאשם.

ביום 25.5.14 התבקשה המאשימה, ע"י כב' השופט אביטל חן, להודיע איך בכוונתה להתקדם בתיק בתוך מספר שבועות, ולא עשתה כן עד שביום 9.5.18, בפני כב' השופט גורדון, לאחר שנעצר הנאשם ע"י המשטרה ושוחרר בתנאים - הובא ביום 13.5.18 בפני כב' השופט שמעוני, שם התבקשו חידוש ההליכים ומינוי סגנווילו לנאשם.

ביום 18.5.18 מונתה לנאשם סגנווילו מטעם הסנ"צ, ע"ד קאסה יקבה, שהמשיכה לייצגו עד עצם היום הזה.

הדין שנקבע ליום 27.6.18 נדחה לבקשת הסגנווילו והדין שנקבע ליום 7.10.18 נדחה ע"י בית המשפט והתקיים בסופו של דבר רק ביום 12.12.18, לאחר דחיה נוספת מחלוקת הסגנווילו.

בדין זה, עדיין בפני כב' השופט שמעוני, התבקש בית המשפט לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאותו על רקע התכחשותו להודאותו, היה שהוא אכן דבר אמרהית, וטענתו שככל איננו מכיר את הودאותו ואת הכרעת הדין שבאה בעקבותיה. המאשימה התנגדה לבקשתם ובית המשפט דחה אותה ודחה את הדיון כדי שהסגנווילו תוכל להעיר לטעונים לעונש ליום 3.2.19.

בקשה מפורטת בכתב לעיון חזרה שהגישה הסגנווילו לבית המשפט, נדחתה - לאחר התנגדות המאשימה בדיון שהתקיים ביום 3.2.19, ואולם נוכח בבקשת הסגנווילו למסור תסجيل שירות מבchan, על רקע עמדת המאשימה למסר בפועל, נדחה הדיון ליום 29.5.19 ובית המשפט הורה - אין לשירות המבחן והן למוניה על עבודות השירות, להכין מסמך וחווית דעת לנאשם.

הדין נדחה על ידי בית המשפט ליום 30.6.19, שירות המבחן הגיע תסקירו ביום 25.6.19, הממונה הודיע לבית המשפט ביום 29.5.19 כי הנאשם לא התיעצב לראיון, אלא שבדין ביום 20.6.19 האמור לא התיעצב מתורגמן לשפה הטיגרית, אף שהוזמן, הנאשם נשלח שוב לראיון אצל הממונה על עבודות השירות והדין נדחה ליום 27.10.19.

חו"ד מוניה הקובעת כי הנאשם כשיר לרצות מסר בעבודות שירות הוגשה ביום 25.10.19 אלא שלדין ביום 27.10.19, הפעם לפני הח"מ, שוב לא התיעצב מתורגמן לטיגרית, אף שהוזמן.

הדין נדחה אפוא ליום 1.1.20, ונוכח בבקשת דחיה שהגישה הסגנווילו נדחה שוב, עקב מחלוקת, ביום 6.2.20.

באוטו מועד טענה המאשימה לעונש, ושבה ועתרה למאסר בפועל, ואילו הסגנורית שבה על טענה כי יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאות ונוכח דחיה נוספת נספחת וחוורת של בקשה - טענה בסופו של דבר לעונש מטעם הנאשם, ועתרה להשית עליו של"צ או מאסר על תנאי בלבד. גם הנאשם טען לעונש, סיפר את סיפוריו וביקש להתחשב בו. הדיון נדחה לממן גזר דין ליום 19.3.2020.

כל הנראה עקב הסגר הראשון של הקורונה נקבע דין ליום 5.5.2020 ושוב נדחה, עקב בקשה הסגנורית, ליום 14.6.2020 ושוב, עקב הסגר השני של הקורונה, נדחה ליום 5.8.2020.

באוטו מועד, הייתה שפג תוקפה של חוו"ד הממונה על עבודות השירות נדחה הדיון ליום 1.10.2020 ו עקב מצב החירום שבונדחה ליום 3.3.21, הכל בהחלטות שלא ניתנו בדיון.

ביום 18.2.21 שב הממונה והודיע כי הנאשם לא התייצב לפני ראיון.

הדיון נדחה פעמיים נוספים היו 13.5.21 ואולם היה שבים 11.5.21 הוגש רק חוו"ד חלקית של הממונה נדחה הדיון ליום 3.8.21, וביום 27.7.21 הוגש חוו"ד מלאה ששבה וקבעה כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות.

במועד הדיון הבא לא התייצב מתורגמן כי חלה באותו בוקר והשמעת גזר דין נדחתה ליום 30.9.21.

תסקירות שרות מבחן:

תסקירות שירות מבחן אודות הנאשם הוגש ביום 19.6.25.

מהתסجيل עולה, מפי הנאשם, כי זה הכיר את המתלוונת שגרה אותה עת באրיתריאה, באמצעות שידור. עם הגיעתו אריצה שכר הנאשם דירה עברו שנייהם, בה חי יחד כחודשיים. ואף שהמתלוונת רצתה לכואה להינשא לו, נמנעה מלקיים עימו יחסי אישות ואף הייתה בקשר זוגי עם גבר אחר.

מאז יום העבירה לא ראה הנאשם ואף לא היה בקשר עם המתלוונת, ועל פי שירות המבחן - לא הצליחו לאתרה, גם לא באמצעות ייחידת התביעות.

ה הנאשם נשוי בפעם השנייה, מASHTO הראשתונה, עוד באրיתריאה, יש לו בת ומשותה השנייה, לה נישא בשנת 2013, יש לו עוד 4 ילדים. שירות המבחן ניסה להשיג פעמיים אך ללא הועיל.

ה הנאשם עובד באופן רציף משנה 2014 ומתואר על ידי מעסיקו כחרוץ ורציני.

הנאשם הכחיש את המiosis לו בכתב האישום, לדבריו הגיע הביתה ופגש גבר אחר עם המתלוונת, דרש ממנו את הכספי ששלים עבור השידור, אך הלה עזב, יחד עם המתלוונת, את הדירה ואף שניסה ליצור עימה קשר מר ספר פעמיים לאחר מכן כדי לקבל חזרה את כספו - לא קיבל מענה.

הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, ענה על כל מה שנשאל, אלא שהמשיך לכפור באמור בכתב האישום, לא לך אחראות למשاوي ולא הייתה בו אמפתיה למתלוונת. במצב דברים זה, כאשר שירות המבחן "ח"י" מפי הנאשם בלבד, מצא קצין המבחן כי לא נוצר פתח להתרבות טיפולית ושיקומית ועל כן לא בא בהמלצתו כלשהי.

טייעוני הצדדים:

המאשימה חזרה בפירוט על עובדות כתוב האישום ותיארה את האירוע כחמור במיוחד שرك במזל לא הסתיים בפגיעה בנפש.

המאשימה זיהתה את שלמות גופה ושלומה האישית של המתלוונת כערבים מוגנים שנפגעו, כמו גם את הערך של הגנה על נשים בתוך ביתן - מבצרן מפני אלימות ומעשי הפחדה.

המאשימה ביקשה שלא להתחשב בזמן שחלף מאז ביצוע העבירה להיות ששבע שנים מתוכו חלפו באשמהם, שנעלם, ולפיכך יש לזקוף את הזמן שחלף לחובתו דווקא.

המאשימה אישרה כי לנאים אין עבר פלילי אך צינה כי בהיותו אריתראן לא ידוע למעשה עברו הפלילי, אלא משנת הגעתו לישראל.

המאשימה עטרה לקביעת מתחם ענישה בן 18-6 חודשים מסר בפועל וביקשה למקם את הנאשם ברף הבינוי תחתון של המתחם ולגוזר עליו רכיבי ענישה נוספים בדמות מע"ת מרתיע ופיזוי למתלוונת.

טענת **הסגירות** (אשר ניסתה מספר פעמים, לצורך, לבטל את הودאותו של הנאשם וכך גם את הכרעת הדין), האירוע אינו מאפיין את הנאשם הנעדר עבר פלילי כלשהו.

הסגירות ביקשה לדחות את טענת התביעה אודות חלוף הזמן, היota שמאז הגעתו לישראל, לטענתה, הוא נדרש את ל-6-3 חודשים להתייצב ברשות ההגירה לאישור המשר שהייתה בישראל ولو נעשו מאמצים היה ניתן לאתרו בנקול.

נכח חלוף הזמן, כך הסגירות, על בית המשפט להסתפק במתחם ענישה נמוך של של"צ או מסר מותנה.

הנאשם טען עצמו לעונש, לדבריו שילם 8500 דולר עבור הגעת המתלוונת לארץ אלא שאז לקחה המתלוונת חבר אחר שהגיע לישראל. תחילת המתלוונת ואותו חבר נפרד, והמתלוונת חזרה אל הנאשם, או אז חזר הנאשם يوم אחד לבתו ובשניהם. החבר רצה לבסוף והוא שכנע אותו שלא יעשה כן, וכן הילכו החבר והמתלוונת.

הנאשם סיפר למשפחתה את הסיפור ולאחר מכן התלוננה עליו המתלוונת במשטרה.

הנאשם העיד כי עבר שני ניתוחים ואינו אדם בריא, הוא עובד בניקיון וכך גם אשתו ובהיותו מטופל גם בארכעה ולדים, בקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה:

מעשי הנאשם נושאים עימם מיום שמשמעותו של חומרה.

על פי כתוב האישום המתוון, תחילה איים הנאשם על המתלוונת כי "יראה לה מה זה" לאחר שסירבה לקיים עימו יחסי אישות. אחר כך אמר הנאשם למתלוונת כי הוא יכול לזרוק אותה מחלון הדירה

לאחר מכן חנק הנאשם את המתלוונת בחזקה עד כדי כך שכשהמתלוונת קמה לסגור את דלת החדר בו שהטה, הביע פליתו שהמתלוונת עודה חיה, התקדם לעברה וכשניסתה לברוח מהדירה תפס אותה ורק לאחר מאבק הצליפה לנוס מהמקום, אך ללא נעליה.

אני מאשר את הערכים המוגנים שצווינו על ידי המאשימה כערכים שנפגעו, ונוכח חומרת האירוע - בפגיעה משמעותית.

אני סבור כי מעשי הנאשם מחייבים, במישור הגמול וההילה, עונש מאסר בן 18 חודשים לפחות לפחות.

יחד עם זאת, נסיבות האירוע אין אפשרות הטלת עונש חמור על הנאשם, הן מכיוון שהאירוע הסתיים בפגיעה פיזית מינoria בלבד - סימני חבלה על צווארها של המתלוונת והן מכיוון שהוא אירע לפני כמעט עשור שנים.

כך גם ניתן לומר על נסיבותו של הנאשם, אשר תואר על ידי שירות המבחן כאדם שתפקידו לאורך השנים בצוותה נורמטיבית במישורי חייו השונים, ועל פניו מנהל גם חיים אורח חיים נורמטיבי של יציבות תעסוקתית, זוגית ומשפחתית, וככל הידוע - נעדר עבר פלילי.

מנגד, אני זוקף לחובתו של הנאשם את התחששות להודאותו, או לקיחת האחריות על מעשיו והמשמעות הנובעת מכך לסיכון שבחרזה על מעשיין.

נקודות המוצא הינה שהנאשם הודה, הורשע, ושקיפות ראיות בידי המאשימה שהוא מביאות להרשעתו לו היה מברך לננה הוכחות בתיקו.

מול טענת המאשימה כי את חלוף הזמן יש לזקוף לחובת הנאשם ולא לזכותו, יש לשקל את טענת הסגירות כי לו הייתה המאשימה עשוה ממשים קלים בלבד לאטר את הנאשם - היה עולה הדבר בידה בנקול.

יש לציין גם כי ביום 12.5.12 בו התקיים דיון בפני כב' השופט בנ-דור, לא היה נוכח מתרגם לטיגריה בבית המשפט אלא אמרהית בלבד, בנוסף לסגור שמוña לנאים, עו"ד אלעזר יאסו, כך שניתן לבקשת בחשבון שיתכן כי הנאשם לא עודכן דיין על מועד הבא.

מנגד, יש לציין כי בדיון לאחריו, ביום 10.10.12, נכח דוקא מתרגם לטיגריה ולנאשם הודיע על מועד הדיון הבא, אלא שמאותו יום ואילך, עד שנעצר הנאשם ביום 18.5.9, לא התיצב בפני בית המשפט.

מסקנתי מכלל העבודות והטייעונים הינה כי מתוך חמיש השנים וחצי בהם הם לא התקיימו דיון בעניינו של הנאשם, יש לזקוף לחובתו מחצית מהתקופה, כמעט שלוש שנים, וכן דוחות לא מעוטות שהتابקו גם על ידי הסגירות ואחרות שהודיעו עליו מטעם בית המשפט. יש לזקוף לחובתו של מערכות התביעה ובית המשפט - תקופה דומה.

בהתנחת שלל השיקולים שפורטו לעיל, אני קובע כי מתחם העונשה בו יש להציב את מעשי הנאשם צריין לנوع בין 45 ימי מאסר ועד 8 חודשים מאסר שיכול וירצוז בעבודות שירות וכי יש להציב את הנאשם מעט מעל תחתית המתחם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שני חודשים מאסר, ביכוי 3 ימי מעצרו של הנאשם, שיורכו בעבודות שירות במרכז אבחון ושיקום ברח' קלמן גבריאלוב 41 רחובות, על פי המלצת הממונה על עבודות השירות. בהתאם לבקשת הסגירות ידחה מועד תחילת ריצוי עבודות השירות ליום 21.11.15.

.2. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיהום כל עבירות אלימות לרבות איומים כלפי בת זוג או מי MILFDOI, לפי חוק העונשין.

.3. אני מחיב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתוך שנה מיהום ישלם סך 7,500 ₪. סרב להצהיר - יאסר למשך 10 ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

ניתן בזאת צו כללי למוזגין.

המציאות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיהום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ב, 30 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.